

A rönkönek a nedvességi állapotát azért nehéz figyelembe venni a kihozatal számításakor, mert a rönkő a rönkötéren különféle termelési időszakok szerint keverve tárol, és nincs is arra mód, hogy döntési időszak szerint elkülönítsük. Vannak máglyák, amelyeknek az alján októberi döntésű, a tetején viszont februári döntésű rönkő fekszik, és a februári döntésű rönköt hamarabb fűrészeljük fel, mint az októberit.

Az árutéri kezelés vesztesége elsősorban a fafajtól függ. Ez az apadék fenyő esetén alig 1—2%, viszont bükk esetén cléri — gondos kezelés ellenére is — a 6—8%-ot a bükk közismert repedékenysége miatt.

A fűrészelési költségek megállapításakor feltétlenül szükséges a fő- és melléktermékek feldolgozásának a különválasztása. Ez természetesen annyit jelent, hogy az egyes előállított választékok termelési költségeit is külön kell kimunkálni. Viszont a már említettek alapján ez nem érinti a kihozatali százalék ajánlott számítási módját, mert a kihozatali százalék nemcsak költségképző tényező, hanem a vágástechnika ellenőrzésére is szolgál. Egyébként a termelt választékok százalékos megoszlása rendszerint elegendő alapot nyújt a költségek megosztására.

Az ajánlott belső szervezet statisztikai jellegű és annak elkészítése már kész üzemstatisztikai adatok képzéséhez vezet.

A teljesítményes munkabérrendszer üzemünkben elsőrendűen bevált, és ha ezt azokhoz a termelési tényezőkhöz kötjük, amelyeknek a termelés érdekeit kell megvédeniök, akkor az nem mehet a minőségi termelés rovására. Ott, ahol a minőségi termelés fontos, a teljesítményes bérrendszer jutalékrészét egy bizonyos megállapított mennyiségű minőségi áru termeléséhez köthetjük, amely a legbiztosabb kiküszöbölési módja a minőségi termelés visszaesésének. A század-óraegységre való bontás általános szokás, amelyet ebben a rendszerben már széles körben így vezettek be.

A fűrészüzemek korszerűsítése, amint már említettük, az elképzelésünk szerinti módon csak ott fizetődik ki, ahol nagymennyiségű rönkő áll rendelkezésre; ez maga után vonja azt, hogy az amortizációs költségek alacsony szinten tarthatók.

Ismételten őszinte köszönetünket tolmácsoljuk *dr. vitéz Bokor Rezső* kartársunknak, hogy volt szíves munkánkat figyelemre méltatni és köszönjük a méltatásban adott számos értékes útbaigazítást: az eljövendő második kiadásban igyekszünk majd azokat megvalósítani.

vitéz *Simonkay Gyula,*
Barlai Ervin,
erdőmérnökök.

A III. GAZDATISZTI TOVÁBBKÉPZŐ TANFOLYAM.

A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesülete a háborús nehézségek ellenére is példátadó következetességgel és fáradhatatlan buzgalommal tesz eleget felsőbbrendű hivatásának.

Azért használjuk a „felsőbbrendű“ jelzöt, mert meggyőződésünk szerint a mindennapi kenyérért, a jogviszonyszabályozásért folytatott küzdelemnél is fontosabb az az áldozatkész munka, amellyel a gazdatiszti társadalom céltudatos érdekképviselője tagjainak szellemi fegyverzetét erősíti.

Hiszen kétségtelen, hogy a kataklizma szélére jutott világban máról-holnapra esendővé válhatik minden anyagi alap, de az is bizonyos, hogy a tisztultabb tudás, az alkotásra kész és bátor lélek új életet tud teremteni a romokon is!

Ezért illeti minden elismerés a *M. G. O. E.* vezetőségét és a továbbképző tanfolyamok előkészítő bizottságát, elsősorban annak elnökét, *Legány Ödön* m. kir. gazdasági főtanácsost, és *Fáber György* ügyv. igazgatót, akik minden akadályt legyőzve ismételten megteremtették kartársaik ismeretgyarapításának a lehetőségét.

És mi sem bizonyítja jobban az eddigi tanfolyamok óriási erkölcsi sikerét, komoly szakbeli értékét, mint az, hogy a mostanira is 250 hallgató jelentkezett!

A február 8-i ünnepélyes megnyitón a m. kir. földművelésügyi minisztert *Bárányos Károly dr.* államtitkár képviselte; ő és *Konkoly-Thege Sándor dr.* államtitkár tartották a bevezető előadásokat, amelyekben mezőgazdaságunk és termelési politikánk célkitűzését világították meg a felelős irányítók széles látókörével.

Öszintén sajnáljuk, hogy a 12 napos tanfolyam anyagát, amely a mezőgazdaság óriási terének legfontosabb vagy égetően időszerű részleteit ölelte fel, nem ismertethetjük bővebben. De ha megemlítjük, hogy a 43 előadó között egyformán súlyos mondanivalója volt a tudomány neves képviselőinek (*Kuthy Sándor dr.*, *Reichenbach Béla dr.*, *Surányi János dr.*, *Kolbai Károly*, *Tangl Harad dr.*, *Schandl József dr.*, *Bíró Gyula dr.*, *Weiser István dr.*, *Groffits Gábor*, *Horn Artur dr.*) és a gyakorlat jólismert kiválóságainak (*Szentiványi Béla*, *Legány Ödön*, *Battha Pál*, *vitész Baskay Gyula dr.*, *Rátky Frigyes*, *Nagy Lóránd dr.*, *Keztyűs Lajos dr.*, *Fleischmann Rudolf dr.*, *Kölber László dr.* stb.), ha külön is kiemeljük, hogy a talajtan újabb eredményeit éppen olyan feszült érdeklődéssel fogadta a hallgatóság, mint pl. az édescirok-kal végzett kísérletekről szülő 5 beszámolót, akkor — úgy véljük — eléggé rávilágítottunk a lényegre: hogy a tanfolyam a magyar gazdatiszteknek most már nélkülözhetetlen segítsége és egyik lényeges előfeltétele mezőgazdaságuk szebb jövőjének.

A változatos programban soron kívül helyet kapott *Tomasovszky Imre dr.* ny. miniszteri tanácsos, kedves és buzgó kartársunknak „Az erdőgazdaság és a gazdatisztek“ c. érdekes előadása is; ezt lapunk valamelyik közeli számában közöljük majd.

A rendezőség előrelátása a gyakorlati szempontokat az ügyesen beillesztett tanulmányi szemlékkel is hangsúlyozni kívánta. Ezek a *Hofherr-Schrantz-Clayton-Shuttleworth* gazdasági gépgyár kispesti telepére, a *Futura* újpésti megtisztítójába, valamint *dr. Károlyi István gróf* káposztásmegyeri gazdaságába vezették el az érdeklődőket. Az utóbbinak volt — érthetően — a legtöbb látogatója; a vendégeket itt az uradalom nevében *vitész Onczay László* m. kir. gazdasági főtanácsos, központi igazgató, kartársunk üdvözölte, vezetésükről *Lelkes Béla* tisztartó gondoskodott. A belterjesség magas fokán álló és a korszerűség minden kívánalmát kielégítő üzem valóban maradandó tanuságokkal szolgált és a tanfolyam egyik legszebb sikere volt.

Nem szorul bővebb magyarázatra, hogy a kari összetartozás érzésének a megerősítéséhez is milyen sokkal járul hozzá a rendszeren visszatérő és várva-várt komoly eszmecsere lehetősége, tehát nyilván nem járunk messze az igazságtól, ha azt állítjuk, hogy a rendezők sok-sok fáradságnak a tanfolyamok egyre jobban kibontakozó mértéke a legnagyobb jutalma!

HÍREK AZ ORSZÁGOS VIZSLA CLUBBÓL.

Mindig örömmel adunk hírt arról a komoly és eredményes munkáról, amelyet a magyar vizslatenyésztés hivatott szervezete folytat, mert meggyőződésünk, hogy a gyakorlati erdőgazdaság érdekeit szolgáljuk vele, ha a vadászat nélkülözhetetlen tartozékát jelentő ebtenyésztés korszerű kérdéseit közelebb hozzuk olvasóinkhoz.

Az Országos Vizsla Club (O. V. C.) idei előadásorozatát is változatlanul élénk érdeklődés kísérte. Nem is csodáljuk, hiszen megfontolt szakemberek sok évi tapasztalatukat, fáradságos munkájuknak igazán értékes gyümölcsét hozták a nyilvánosság elé.

Ezért sajnáljuk különösen, hogy a vérebbenésnek szentelt február hó 1-i estén a magyar erdészársadalmat egyedül ezeknek a soroknak az írója képviselte! Mert évek óta ismétlődő panasz, hogy nagyvadas területeinken kevés a véreb és még kevesebb a megfelelően idomított véreb, tehát sok a bosszúság és eredménytelenség, s ezért sürgős beavatkozásra van szükség.

Az orvoslás módját, a vérebbenés helyes irányát kevesen tudták volna tömörebben és áttekinthetőbb formában megadni Kiss Ferenc dr. főorvosnál, aki „Milyen munkateljesítményt követelünk meg vérebeinktől” című előadásában tiszta szakszerűséggel és kitűnő stílusbeli készséggel foglalta össze a vérebvezetés tudományának legfontosabb tételeit.

Mindvégig lebilincselően érdekes mondanivalóját igen hatásosan egészítette ki Müller Albertnek „A véreb munkája” című 16 perces keskenyfilmje, amely mint 3 évi küszködés egyedülálló eredménye önmagáért beszél!

A március hó 7-én tartott évadzáró előadásoknak a falkavadászat volt a tárgya. Elsőnek Erdődy Rudolf gróf m. kir. titkos tanácsos, a falkavadászat európai hírű szaktekinvénye vette bonckés alá a falkavadászat időszerű kérdéseit. Megállapításaival szemben bajos volna ellenvetést tenni, és teljességgel megértjük a hazai kopófalkázásról mondott bírálatának helyenkint éles kitételeit. Mert hiszen ennek a sportnak klasszikus tisztaságát bizony nem csekély mértékben elhomályosították a társadalmi vonatkozások.

Dr. Hoffmann Ferenc állatorvosnak a falkakopók gondozásáról és betegségeiről tartott előadása a gyakorlat emberének kitűnően hasznosítható tanácsait tartalmazta, tehát méltó befejezése volt a valóban ismereteket terjeszteni kívánó sorozatnak.

Hisszük, hogy az O. V. C. a jövő évben is folytatni fogja lelkes munkáját, és ehhez szívből sok sikert kívánunk,

M.

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V, Honvéd-utca 10.
Felelős: Győry Aladár igazgató.

Az Országos Erdészeti Egyesületben beszerezhető könyvek jegyzéke:

	Vételár		Csomagolási és postaköltség pengő
	tagoknak pengő	másnak	
1. <i>Actes du 11ème Congres International de Sylviculture</i> (A II. Nemzetközi Erdőgazdasági Kongresszusiratai). 1937.	21.—	22.—	2.—
2. <i>Barthos Gyula</i> : Nordcapi utam madártani és erdészeti tanulságai. 1942.	4.—	5.—	—60
3. <i>Betházy Emil</i> : Az erdőrendezestan kézikönyve. 1895.	8.—	10.—	1.50
4. Erdészeti Rendeleték Tára I. (1938.)	5.—	5.—	—60
5. <i>Csekme László</i> : Haszonfáink feldolgozásáról. 1941.	5.—	6.—	—40
6. Erdészeti Zsebnaptár, 2 kötet (1943)	40.—	40.—	2.—
7. <i>Fehér Dániel és Mágocsy-Dietz Sándor</i> : Erdészeti Növénytan			
I. kötet. 1929.	20.—	20.—	1.50
II. kötet. 1931.	20.—	20.—	1.50
III. kötet. 1935.	18.—	18.—	1.50
8. <i>Fekete Zoltán</i> : Erdőmérnöki segédtablák. 1926.	18.—	18.—	1.50
9. <i>Fekete Zoltán</i> : Akác-fatömegtablák és szerfabecslési táblázatok. 1935.	2.40	3.—	—60
10. <i>Fekete Zoltán</i> : Az akác-sorfa fatömeg-és növekvési táblái. 1931.	2.40	3.—	—60
11. <i>Fekete Zoltán</i> : Akác-fatermési táblák a Magyar Alföld számára. 1937.	3.—	4.—	—60
12. <i>Földváry László dr.</i> : Erdőgazdaságunk a keleti és északkeleti területek felszabadulása után. 1941.	3.—	4.—	—40
13. <i>Gaul K.</i> : Hazánk házi faipara. 1902.	4.—	5.—	—50
14. <i>Gellért József</i> : A bükktüzfifa romlása és az ellene való védekezés. 1902.	4.—	5.—	—40
15. <i>Hollendonner Ferenc dr.</i> : A fenyőfélék fájának összehasonlító szövet-tana. 1913.	12.—	16.—	2.—
16. <i>Kaán Károly</i> : Erdőgazdaságpolitikai kérdések. II. kiadás. 1923.	4.—	5.—	—40
17. <i>Krippel Móric</i> : Adatok a helyes magyar erdészeti szaknyelvhez. 1939.	4.—	5.—	—40
18. <i>Lattyák Sándor</i> : Excerptum ex opere «Explicatio Geographiae Claudii Ptolomaei». 1929.			
I. füzet 2 térképpel	5.—	10.—	—40
II. « 2 «	5.—	10.—	—40
III. « 1 «	5.—	10.—	—40
IV. « 1 «	5.—	10.—	—40
19. <i>Lesenyi Ferenc</i> : A magyar erdőgazdaság multja és mai helyzete (magyar, német, francia és angol ny). 1936.	5.—	5.50	—60
20. <i>Sz. Nagy Béla dr.</i> : Az erdőgazdasági és faipari termékek az építési anyagok és kőipari áruk forgalmi adóváltása. 1934.	7.—	7.—	—60
21. <i>Pécs Dezső</i> : A külföldi fánemek megtelepítése stb. 1903.	4.—	5.—	—60

	V e t e l i á r		Csomagolási és postaköltség pengő
	tagoknak pengő	másnak	
32. <i>Pohl János</i> : Tangens-táblázatok. 1900.	4.—	5.—	— 40
33. <i>Szántó István</i> : Erdőtenyészet, éghajlat és lecsapolás a Kárpátok medencéjében 1941.	6.—	8.—	— 60
34. <i>Tagányi Károly</i> : Magyar erdészeti oklevéltár. 3 kötet. 1896.	12.—	16.—	3.—
35. <i>Vadas Jenő</i> : Az akácfa monográfiája. 1911.	5.—	6.—	1.—
36. <i>Zemplén Géza dr.</i> : Fából készített cukor és alkohol. 1910.	4.—	5.—	— 40
37. <i>Erdészeti Rendeletek Tára</i> : 1891., 1897., 1898., 1900., 1905., 1908. é-1909. évfolyamai 1— pengőért és egyenkint 60 fillér csomagolási és postaköltségért, az 1906—7. évfolyam 1.50 pengőért, az 1910—11. évfolyam 1.20 pengőért és az 1912—15. évfolyam 2— pengőért kaphatók. Az utóbbiak postaköltsége 60, illetve 80 fillér.			

Megrendelés esetén kérjük a könyv árának, a jelzett csomagolási és postaköltségnek az előzetes beküldését az *Országos Erdészeti Egyesület* címére.

Másutt kapható művek.

1. *Béky Albert*: Útmutatás erdei facsemeték nevelésére és az azokkal való bánásra. Különös tekintettel a hegyvidéki viszonyokra. (Kapható: miskolci, kassai, ungvári, bustyaházai, rahói, nagybányai, marosvásárhelyi és gödöllői m. kir. erdőigazgatóságoknál; ára: —80 P.)
2. *Béky Albert*: Útmutatás az Alföld fásításának munkájához. (Ingyen kapható a debreceni m. kir. erdőigazgatóságon.)
3. *Pávó Elemér*: Idegen—Magyar Műszaki Szótár. Ára kötve 6.80 P + postaköltség. (Árusítja a szerző: Budapest, XI., Műegyetem.)
4. *Pávó Elemér*: Magyar Kertészeti Szótár. Ára füzve 80 fillér + postaköltség. (Árusítja a szerző: Budapest, XI., Műegyetem.)
5. *Tomasovszky Imre dr.*: A világkereskedelem érdekesebb tengerentúli és exotikus fái. 1933. Ára 1.60 P + 30 fillér postaköltség. (Árusítja a szerző: Szent István-telep, Pest vm.)
6. *Tomasovszky Imre dr.*: Erdészettan (156 oldal, 72 ábrával.) 1942. Ára 8 P + 36 fillér postaköltség. (Árusítja a Pátria Rt. könyvkereskedése, Budapest, IX., Üllői-út 35.)
7. *Trauer Ervin dr.*: Erdőgazdasági alapismeretek. II. kiadás 1942. Ára füzve: 5— P, kötve: 7— P, + 50—50 fillér postaköltség. (Árusítja a szerző: Budapest, VI., Hegedüs Sándor-utca 23. sz., III. em. 17. a.)
8. *Trauer Ervin dr.*: Az erdőkről és természetvédelemről szóló 1935: IV. t. c. és végrehajtása. 1942. Ára füzve: 12— P, kötve: 15— P + 50—50 fillér postaköltség. (Árusítja a szerző: Budapest, VI., Hegedüs Sándor-u. 23. III. em. 17. a.)
9. *Trauer Ervin dr.*: Az erdei fás növények 1942. Ára füzve: 2.50 P + 20 fill. (Árusítja a szerző: Budapest, VI., Hegedüs Sándor-u. 25. III. em. 17. a.)

Felelős kiadó: dr. Mihályi Zoltán.

Stádium Sajtóvállalat Rt., Budapest, V., Honvéd-utca 10.

Felelős: Győry Aladár igazgató.